

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 11Csp/261/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217222444
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kubej
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7217222444.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, sudcom JUDr. Petrom Kubejom v spore žalobkyne: S. Y. N., J. XX.XX.XXXX, Y. G. Ž. X, H. proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX a zaplatenie sumy 736,44 eur, takto

rozhodol:

Súd určuje, že Dohoda o zmluvných úrokoch v Zmluve č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2014, uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je **n e p l a t n á**.

Žalobkyňa **n e m á** právo na náhradu trov konania.

Žalovaný **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II rozsudkom č.k.: 12C/98/2016-76 zo dňa 24.02.2017 okrem iného rozhodol, že vzájomnú žalobu žalovanej o určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX a zaplatenia sumy 736,44 eur vylučuje na samostatné konanie.

2. Pôvodný žalobca (v prejednávacom spore žalovaný) zo dňa 22.12.2015, došlou súdu dňa 10.3.2016, domáhal, aby súd zaviazal žalovanú (v prejednávacom spore žalobkyňa) k úhrade sumy 950 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 189,95 eur, poplatku vo výške 480,50 eur, poplatku za upomienky vo výške 10 eur, zmluvnej pokuty vo výške 33 eur, s úrokom vo výške 39,15 % ročne zo sumy 950 eur od 11.10.2014 do zaplatenia, ako aj k úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 950 eur od 21.4.2015 do zaplatenia, a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovanou dňa 16.4.2014 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o., na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 1.000 eur. V zmluve bol dojednaný úrok vo výške 39,15 % ročne, RPMN 87,20 %, priemerná hodnota RPMN 44,79 %, administratívne náklady vo výške 480,50 eur, celkové náklady spotrebiteľa 872 eur, termín konečnej splatnosti 20.4.2015. Žalovaná bola omeškaná s úhradou svojho záväzku, preto jej žalobca oznámil, že stratila výhodu splátok ku dňu 21.4.2015 a vyzval ju na zaplatenie celého dlhu

3. Žalobkyňa (v konaní pod sp. zn. 12C/98/2016 žalovaná) písomným podaním došlým súdu dňa 16.1.2017 vzniesla voči žalobcovi vzájomnú žalobu, ktorou sa domáhala, aby súd vyhlásil zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXXX a žiadosť o úver č. XXXXXXXXXX za neplatné a zaviazal žalobcu zaplatiť jej sumu 707 eur. Písomným podaním došlým súdu dňa 16.2.2017 žalovaná vzniesla voči žalobcovi vzájomnú žalobu, ktorou sa domáhala, aby súd zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX uzatvorené sporovými stranami, vyhlásil za neplatné a zaviazal žalobcu zaplatiť jej sumu 736,44 eur zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX a sumu 736,44 eur zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX.

4. Konajúci súd dňa 24.02.2017 vydal rozsudok č.k.: 12C/98/2016-76, ktorým žalobu zamietol, žalovanej proti žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania, konanie o vzájomnej žalobe došlej súdu dňa 16.01.2017 zastavil, vzájomnú žalobu žalovanej o určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX a zaplata sumy 736,44 eur vylúčil na samostatné konanie a vzájomnú žalobu žalovanej o určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX a zaplata sumy 736,44 eur vylúčil na samostatné konanie.

5. Žalobkyňa v písomnom podaní doručenom súdu dňa 16.01.2017, uviedla, že na zmluvu, ktorú uzatvorila so žalovaným sa vzťahuje úrokový strop určený nariadením vlády platným od 01.júna 2014, kde výška môže byť maximálne v nebankovom sektore v rozsahu 27% (v bankovom sektore bola za príslušný štvrťrok 13,5%), pričom výška administratívneho poplatku a administratívnych nákladov bola stanovená žalovaným v tejto zmluve vo výške 872 eur. Pri uvedenej sume je RPMN 782%, správna odplata by mala byť 165 eur, vtedy by bola RPMN 27,09%. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Uzatvorená zmluva č. XXXXXXXXXX je v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka a aj s nariadením vlády. Do dňa 08.11.2016 žalobkyňa uhradila celkovo 1872 eur a mala by uhradiť 1165 eur, preto je toho názoru, že žalovaný si neoprávnene zaúčtoval o 707 eur viacej. V súlade s týmito skutočnosťami, žiada súd aby tento určil predmetnú zmluvu o úvere za neplatnú a zaviazal spoločnosť Pohotovosť na vrátenie poplatku v sume 707 eur.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení označenom ako odpoveď na výzvu (čl. 16) zo dňa 24.01.2017 uviedol, že žalobkyňa so žalovaným uzatvorila dňa 16.04.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa žalobkyňa (v konaní sp. zn. 122C/98/2016 žalovaná) zaviazala uhradiť istinu vo výške 1000 eur spolu s nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom 872 eur, t.j. spolu mala uhradiť sumu 1872 eur. Výška počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa z predmetného úveru uhradila 9 splátok, celkovo v sume 1600 eur (posledná splátka 30.12.2016 vo výške 100 eur), pričom táto suma bola započítaná na istinu a poplatok. Nakoľko žalovaná svoj dlh riadne a včas nesplácala, čím hrubo porušila Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru stratila možnosť splácania úveru a jej dlh sa stal splatným 21.04.2015.

7. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 16.02.2017 v bode II. žalobkyňa uviedla, že zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorila so žalovaným dňa 16.04.2014, pričom výška úveru bola v sume 1000 eur, výška splátky 156 eur mesačne pod dobu splatnosti 12 mesiacov, pričom pri tejto splátke jej vychádza RPMN: 260,12%, čo zodpovedá sume 1872 eur. Podľa už spomínaného nariadenia vlády platného od 01.06.2014 je zavedený úrokový strop. Má za to, že v jej prípade to činí RPMN 27%, presne 27,03 % , čo zodpovedá sume 1135,56 eur a teda preplatok, ktorý vznikol je v sume 736,44 eur (1872-1135,56 eur). Tento preplatok žalobkyňa žiada vrátiť v súlade s ustanovením § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, a to z titulu bezdôvodného obohatenia, ktorý vznikol na strane žalovaného. Na základe tejto skutočnosti, žiadala, aby súd určil predmetnú zmluvu za neplatnú a zaviazal žalovaného na uhradenie sumy 736,44 eur a to z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na jeho strane.

8. V rámci písomného vyjadrenia k žalobe žalovaný uviedol, že túto žalobu považuje za nedôvodnú, pričom poukázal na ustanovenie § 138 Civilného sporového poriadku ako na nový právny inštitút, ktorý navrhol v tomto prípade aplikovať. Ďalej uviedol, že žalobcove tvrdenia nemajú nijakú oporu v zákone ani v dôkazoch, nakoľko žalobca len kriticky poukazuje, že zmluva je neplatná bez akejkoľvek opory svojich tvrdení, pričom neuviedol žiadny relevantný dôvod v ktorom ako tvrdí boli porušené všeobecné záväzné právne predpisy. Okrem toho žalovaný sa domáha plnenia sumy na ktorú nemá nárok a zároveň ani sám nevie určiť, pričom nepredložil jediný dôkaz, koľko peňažných prostriedkov v skutočnosti uhradil, na základe uvedeného máme za to, že neuniesol ani dôkazné bremeno ktoré by preukazovalo opodstatnenosť jeho tvrdení tak aj samotnej žaloby. Máme za to že žaloba žalobcu je nedôvodná nakoľko žalobca svoje tvrdenia žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil nepreukázal ich rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi ale len abstraktne vytkol bez akejkoľvek argumentácie preukazujúce opodstatnenosť jeho tvrdení. Z predmetnej žaloby nie je zrejmé čoho sa žalobca domáha, nepredložil žiadny dôkaz o celkovom uhradení úveru ani výšky sumy z ktorej vychádzal, vzhľadom k nedostatočnej ako aj nedôvodnej žalobe, ktorá neobsahuje žiadne dôkazy, rozpor so zákonom, zmluvný vzťah ako aj celkovú sumu ktorú uhradil. V obsahu žaloby sa len mylne domnieva o celkovej úhrade úveru, pričom žalovanému nie je známe na základe akej výšky a hlavne na základe akej právnej

skutočnosti sa žalobca domáha vrátenia sumy zaplatenej nad istinu. Žalovaný poukazuje na ustanovenia § 149 a nasl. CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany a koncentrácia konania. Žalovaný má za to, že nie je naplnená podmienky ustanovenia § 150 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Žalobca vo svojom podaní uvádza neúplné a nepravdivé údaje, ktoré žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal. Žalovaný poukazuje na zákonnú zásadu koncentrácie konania a žiada aby súd žalobu ako nedôvodnú a nedostatočnú zamietol. V zmysle § 451 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Žalovaný razantne odmieta, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaný sa domnieva, že sa jedná o naplnenie čl. 5 Civilného sporového poriadku. Zároveň sa nevie vyjadriť k ďalším skutočnostiam vzhľadom k celkovej neopodstatnenosti žaloby zo žaloby je zrejme len tá skutočnosť, týkajúca sa zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.04.2014, pričom žalovaný poukazuje, že sú sporné tvrdenia žalobcu týkajúce sa istiny, odplaty a v poslednom rade aj celkovej úhrade. Na základe predmetnej zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi sumu vo výške 1000 eur, ktorú sa žalobca zaviazal vrátiť zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 872 eur, pričom z predmetnej zmluvy uhradil žalobca 1650 eur. Na základe uvedeného považuje žalovaný celú žalobu za nedôvodnú nakoľko nereflektuje skutočný stav. Žalobca nepreukázal zmluvný vzťah, nepredložil žiadny dôkazný prostriedok a nepreukázal celkovú výšku úhrady ani rozpor zmluvy so zákonom.

9. Súd uznesením č.k.: 11Csp/261/2017-34 zo dňa 10.01.2018 zamietol návrh žalovaného na spojenie vecí.

10. Súd rozsudkom č.k.: 11Csp/261/2017-64 zo dňa 16. mája 2018 určil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2014, uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, žalovaný bol povinný zaplatiť žalobkyni sumu 650 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobkyni nepriznal náhradu trov konania.

11. Proti prvému a druhému výroku podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodoval odvolací súd a to rozsudkom sp.zn.: 1Co/394/2018 zo dňa 10.07.2019, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 650 eur a zrušil rozsudok o určujúcom výroku o neplatnosti zmluvy o úvere a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V právne záväznom stanovisku odvolací súd v bode 24. a 26. svojho odôvodnenia uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru o neplatnosti dojednaných úrokov táto okolnosť nespôsobuje neplatnosť celej úverovej zmluvy, nakoľko ide o časť právneho úkonu, ktorá je oddeliteľná od ostatnej časti právneho úkonu. Preto úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude opätovne vo veci rozhodnúť tak, aby jeho rozhodnutie bolo preskúmateľné a aby zodpovedalo požiadavkám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP, pričom v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

12. Súd nariadil vo veci pojednávanie.

13. Žalovaný sa nariadeného pojednávania nezúčastnil, pričom súdu doručil elektronické podanie, v ktorom ospravedlnil svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní a to z dôvodu vysokej pracovnej zaneprázdnenosti a súhlasil, aby sa súdne konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti. Žalovaný súdu nenavrhol doplnenie dokazovania.

14. Žalobkyňa súdu v rámci pojednávania uviedla, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a zotrvala na svojich písomných vyjadreniach.

15. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podstatným obsahom listín predložených stranami sporu: Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 1Co/394/2018 zo dňa 10.07.2019, Rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 12C/98/2016-76 zo dňa 24.2.2017, vyjadrením na čl. 5, vyjadrením

žalobkyne na č.l. 6, vyjadrením žalobkyne na č.l. 7, Dohodou o plnení v splátkach zo dňa 16.4.2014, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.4.2014, Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, odpoveďou na výzvu súdu na č.l. 13 spolu s prílohou, podaním žalobkyne, označeným Zrušenie zmluvy o pôžičke a žiadosti o úver a vrátenie preplatku 707 eur, ktoré si neoprávnenne vyúčtovala spol. POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ako administratívny poplatok a administratívne náklady, odpoveďou na výzvu súdu zo strany žalovaného na č.l. 16, listinou zo dňa 16.2.2017, listinou zo dňa 15.11.2017, listinou žalobkyne - opätovná žiadosť o rozhodnutie a súhlas s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania, vyjadrením žalovaného, doručeným súdu 19.12.2017, opätovným vyjadrením žalobkyne zo dňa 25.1.2018, opätovným vyjadrením žalobkyne, doručeným súdu 25.4.2018 a ospravedlnením žalovaného zo dňa 15.10.2019 a ostatným spisovým materiálom pričom zistil tento skutkový stav:

16. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2014 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobkyni bezúčelový úver vo výške 1000 eur, pričom spotrebiteľ (žalobkyňa) sa zaviazala vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 872 eur, t.j zaplatiť celkovú čiastku 61872 eur. Celkové náklady spotrebiteľa sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 391,50 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 480,50 eur. Žalobkyňa ako spotrebiteľ sa teda zaviazala zaplatiť celkovú čiastku 872 eur, a to do 20.04.2015 (ak nie je dohodnuté inak) na účet veriteľa (žalovaného)špecifikovaného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý dňa 15.05.2014. Žalobkyňa ako spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a je vo výške 87,20%. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov bola určená v rozsahu 44,79%.

17. Žalobkyňa svojím podpisom potvrdila prevzatie peňažných prostriedkov.

18. Z vyjadrenia žalovaného doručeného súdu dňa 19.12.2017 súd zistil, že žalobkyňa čerpala na základe vyššie uvedenej zmluvy úver v celkovej výške 1000 eur a doposiaľ uhradila žalovanému sumu 1650 eur.

19. Žalobkyňa tieto skutočnosti tvrdené žalovaným na pojednávaní po vykonanom dokazovaní nerozporovala.

20. Súd tento skutkový stav právne posúdil podľa nasledujúcich zákonných ustanovení:

21. Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník platný a účinný v čase v uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

22. Podľa ust. § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa ust. § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

24. Podľa ust. § 52 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

27. Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

28. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa ust. § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

30. Podľa ust. § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

32. Podľa ust. § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

33. Podľa ust. § 2 písm. g), h) i) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok; celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom; ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

34. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

35. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno,

priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

36. Podľa ust. § 9 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

37. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie

alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

38. Podľa ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

39. Podľa ust. § 1 ods. 1, 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

40. Podľa ust. § 1a ods. 1 citovaného nariadenia, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

41. Podľa ust. § 150 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

42. Podľa ust. § 151 ods. 1,2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

43. Podľa ust. § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

44. Podľa ust. § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

45. Podľa ust. § 296 CSP, spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

46. Súd vzťah žalobkyne a žalovaného posúdil ako občianskoprávny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka ako aj podľa citovaných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. resp. zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca v danom zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá čerpala úver pre priamu osobnú potrebu. Žalovaný je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania je poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov, ktorú vykonáva od roku 2001.

47. Posudzovaný právny vzťah strán sporu je teda právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

48. Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Túto skutočnosť potvrdil aj odvolací súd vo svojom rozsudku v bode 17. odôvodnenia vyššie citovaného rozsudku.

49. Súčasne odvolací súd v bode 16. predmetného rozsudku uviedol, že sa stotožňuje s názorom prvoinštančného súdu, že výška dojednaného úroku 39,15 % ročne, ktorý vyplynul z obsahu zmluvy nepochybne odporuje dobrým mravom.

50. V prejednávanom prípade teda ostalo spornou skutočnosťou vyriešenie otázky, či prijatie záveru o neplatnosti dohody v časti dojednaného úroku spôsobuje neplatnosť úverovej zmluvy ako celku. Predmetná otázka je výslovne právnym posúdením už preukázaných skutočností, preto aj vzhľadom na skutočnosť, že strany sporu nenavrhlí vykonanie ďalších dôkazov, súd nevyužil svoju možnosť vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (§ 295 CSP) a po oboznámení sa s právne záväzným stanoviskom odvolacieho súdu rozhodol v zmysle ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka a za neplatnú určil len Dohodu o zmluvných úrokoch vyjadrenú v zmluve číslo: XXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2014.

51. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobkyňa opiera uplatnený nárok je v uvedenej časti (dohoda o zmluvných úrokoch) neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešikanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi (pozri rozhodnutie NS SR sp.zn. 3 Cdo 137/2003). Ročná úroková sadzba je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve o úvere zo dňa 16.04.2014 je uvedená ročná úroková sadzba 39,15 %. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci apríl 2014 na úrovni 8,25 % ročne (priemer za príslušný štvrtrok 8,03%). Dohodnutá výška úrokov 39,15 % ročne uvedená v zmluve podstatne (viac ako štvornásobne) prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci apríl 2014. Súd netvrdí, že výška úrokov pri nebankových spotrebiteľských úveroch musí dôsledne kopírovať výšku úrokov pri porovnateľných bankových úveroch, avšak dohodnutá výška úrokov (aj keď vyššia ako pri bankách) musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého úžerného úroku. Dlžník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Dohodnutá úroková sadzba vo výške 39,15 % ročne ako podstatná zložka právneho úkonu je v rozpore s dobrými mravmi, preto predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere sa svojím obsahom prieči dobrým mravom. Tam, kde sa dôvod neplatnosti vzťahuje na celý právny úkon (dôvod neplatnosti sa týka jeho podstatnej zložky), je právny úkon neplatný v celom rozsahu. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“

52. Vzhľadom na uvedené dôvody a citované zákonné ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka súd považuje Dohodu o zmluvných úrokoch uvedenú v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.04.2014 uzatvorenej medzi stranami sporu za neplatnú pre jej rozpor s dobrými mravmi.

53. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. Podľa ust. 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

57. Podľa článku 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

58. Súd poukazujúc na vyššie citované zákonné ustanovenia vo výroku tohto rozsudku rozhodol len o rozsahu nároku úspešného žalobcu na náhradu trov konania. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa bola v konaní pred prvoinštančným súdom úspešná ale žiadne preukázateľne trovy konania jej v prejednávanom spore nevznikli, súd jej náhradu trov konania aj s poukazom na čl. 17 CSP a zásadu hospodárnosti v tomto konaní nepriznal. Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania súd konštatuje, že v tomto prípade neboli splnené podmienky na priznanie náhrady trov konania žalovanému nakoľko žalovaný ako odvolateľ bol úspešný v pomere 50% a v rovnakom pomere úspešným nebol, keďže odvolací súd svojím rozsudkom potvrdil výrok o povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 650 eur, ktorý bol jedným z dvoch odvolateľom napadnutých výrokov.

59. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol spôsobom uvedeným v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 363, § 364 CSP) Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. (§ 358 CSP) Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).